

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8146** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на адв. И. С., като пълномощник на Г. В. Ж. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС или Комисията) по Заявление за достъп до обществена информация с рег. №94-00-194/24.06.2024г.

Жалбоподателят претендира, че незаконосъобразно и в противоречие с нормите на ЗДОИ, ответният административен орган не му е предоставил достъп до търсената информация. Чрез процесуалния си представител адв. С. поддържа, че информацията относно това, как се изразходват публични средства, включително за възнаграждения, бонуси и други привилегии на председателя и членовете на КРС, е обществена, тъй като има отношение към отчетността на този държавен орган. Твърди, че относно тази информация е налице определеният от закона надделяващ обществен интерес и съответно достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Моли съда да отмени оспорвания административен акт и да осъди ответника за разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ на Комисията за регулиране на съобщенията, оспорва жалбата, но не излага конкретни доводи за нейната неоснователност. Чрез процесуалния си представител юрк. М. С. поддържа, че в тежест на жалбоподателя е било да докаже основателността на искането за предоставяне на достъп до информация. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ във вр. с чл.58, ал.1 АПК.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.2 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Със Заявление с вх. №94-00-194/24.06.2024г. жалбоподателят Ж. е сезирал председателя на Комисията с искане да му бъде предоставена по електронен път, на посочения електронен адрес, информацията относно:

- Конкретния размер на месечното възнаграждение, изчислено след законоустановените удържки, което са получили председателят и членовете на Комисията за периода 01.01.2023г. – 01.03.2024г., разбит по „пера“, с посочване отделно на основния размер на възнаграждението и отделно на всички допълнителни суми към него – добавки за стаж, възраст, професионален опит и образование и др.п.;
- Размера и основанията на получено допълнително материално стимулиране, бонуси, награди, парични поощрения и/или други суми, получени от председателя и членовете на Комисията за периода 01.01.2023г. – 01.03.2024г.;
- Използвани от председателя и членовете на Комисията служебни моторни превозни средства (МПС), заедно с месечните разходи за гориво и обслужване на служебните МПС, както и пробег в километри за периода 01.01.2023г. – 01.03.2024г.;
- Осъществените командировки от председателя и членовете на Комисията в РБългария и в чужбина, с посочване на държавата, както и размера на изплатените средства за командировъчни разходи и за заплащане на разходи за нощувки;
- Използвани от председателя и членовете на Комисията служебни мобилни телефони, както и заплащаните такси и сметки за тях за периода 01.01.2023г. – 01.03.2024г.;
- Изплащани на председателя и членовете на Комисията суми за представително облекло за периода 01.01.2023г. – 01.03.2024г.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, в определения от закона 14-дневен срок – до 08.07.2024г., председателят на КРС да е постановил изричен акт за предоставяне на достъп до исканата обществена информация или съответно отказ да я предостави. Не са релевирани и доводи, че срокът за произнасяне от административния орган е бил продължен на някое от основанията по чл.29, ал.1, чл.30, ал.1 и/или чл.31, ал.1 ЗДОИ. При това следва да се приеме, че към 09.07.2024г. е бил формиран мълчалив отказ за предоставяне на информацията, поискана със Заявлението от 24.06.2024г.

Според константната съдебна практика по прилагане на ЗДОИ единствената призната от закона възможност за процедиране от задължения субект на отправено до него искане за достъп до обществена информация, е да постанови изричен акт: решение за предоставяне на достъп до исканата обществена информация със съдържанието, изрично посочено в чл.34, ал.1 ЗДОИ или за отказ да се предостави търсената информация. По аргумент от чл.38 ЗДОИ следва извод, че отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивиран акт, в който се посочват правното и фактическо основание на отказа, датата на приемане на

решението и редът за неговото обжалване. При това съдът приема, че мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим и следва да бъде отменен, а преписката изпратена на компетентния орган – председател на КРС за разглеждане и произнасяне по същество по искането, направено със Заявление с вх. №94-00-194/24.06.2024г.

За процесуална икономия съдът следва да даде указания по тълкуването и прилагането на закона. В тази връзка съдът обосновава извод, че информацията, която пряко или косвено е свързана с разходването на бюджетни средства и се събира, създава и съхранява във връзка с публичните финанси, е всякога обществена по смисъла на ЗДОИ. Търсенето и предоставянето на достъп до такава информация е гаранция за прозрачното и целесъобразно използване на средствата, предоставяни от държавния бюджет. По отношение на информацията, свързана с разходването на бюджетни средства е налице и надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ, поради което и достъпът до тази информация не може да бъде ограничаван на никакви основания.

Статутът на КРС е регламентиран в Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Съгласно приложимата норма на чл.21, ал.2 ЗЕС Комисията е специализиран независим държавен орган, юридическо лице (ЮЛ) със седалище С.. Според ал.3 на чл.21 ЗЕС Комисията изпълнява законовите, подзаконовите нормативни актове и общите административни актове в областта на електронните съобщения, политиката в електронните съобщения, политиката по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и политиката по пощенските услуги. Комисията е колегиален орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател, които се избират и освобождават при условията и от органите, изрично установени в чл.22, ал.3 – ал.6 ЗЕС. Бюджетът на Комисията – приходи и разходи, е част от държавния бюджет, приет за процесния период в чл.37 от Закона за държавния бюджет на Р България за 2023г. (ЗДБ) и чл.38 ЗДБ за 2024г. При това въпросите свързани с изразходването на бюджетни средства, включително за възнаграждения, допълнително материално стимулиране, бонуси към основното възнаграждение, награди, парични поощрения и др. п., поставени със заявлението на жалбоподателя от 24.06.2024г., представляват „обществена информация“ по смисъла на определението, дадено в чл.2, ал.1 и ал.2 ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица, независимо от вида на нейния материален носител. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна (чл.9, ал.1 ЗДОИ). Съгласно приложимата норма на чл.11 ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Законът – чл.25 ЗЕС определя начина по който се формира основното възнаграждение на председателя и на членовете на КРС. Според тази разпоредба възнаграждението на председателя на Комисията е в размер на 90% от основното възнаграждение на председателя на Народното събрание (НС), възнаграждението на заместник-председателя е в размер на 95% от основното възнаграждение на председателя на КРС, а това на останалите членове на Комисията – 90% от основното възнаграждение на председателя. От изложеното следва, че основното месечно възнаграждение на председателя, заместник председателя и членовете на КРС е нормативно установено и следователно актът за начисляването му съдържа служебна обществена информация по отношение на която не са

налице изрично и изчерпателно установените в чл.13, ал.2 ЗДОИ основания за ограничаване на достъпа. Настоящият решаващ състав приема, че доколкото редът за формиране на основните възнаграждения на председателя, заместник-председателя и членовете на Комисията е нормативно установен, то размерът на тези възнаграждения не представлява лични данни по смисъла §1, т.2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ и по отношение на тази информация не се прилага ограничението на чл.2, ал.5 ЗДОИ.

Съдът приема също, че предоставянето на информация за основното и допълнителните месечни възнаграждения на председателя, заместник председателя и членовете на КРС, включително за допълнително материално стимулиране, бонуси, награди, парични поощрения и др.п., не влиза в противоречие с принципите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Това е така, тъй като не засяга личното качество, респективно личният живот на съответните лица, а е свързано с обществената им идентичност като служители в държавната администрация. От търсената информация гражданите могат да си съставят мнение относно определяне и начисляване на възнагражденията на председателя и членовете на Комисията и свързаното с това разходване на бюджетни средства в съответствие със законовите норми. При това по отношение на информацията, поискана в т.1 и т.2 от заявлението за достъп е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на чл.13, ал.4 ЗДОИ, поради което и достъпът до тази информация не може да бъде ограничаван на никакви основания. Съгласно определението, дадено в §1, т.6 ДР ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. В случая предоставянето на достъп до информация за възнагражденията на председателя, заместник председателя и членовете на Комисията безспорно е предпоставка за повишаване на публичността и отчетността на задължения субект – Комисия за регулиране на съобщенията.

Идентични изводи съдът обосновава и по отношение на информацията, поискана в т.3 – т.6 от заявлението, свързана с бюджетни разходи за МПС, телефони, облекло и командировъчни разходи на председателя и членовете на КРС и основанието за извършването им. Актовете въз основа на които се начисляват и извършват такива разходи също съдържат служебна обществена информация по отношение на която съществува надделяващ обществен интерес и тя не може да бъде ограничавана.

По изложените доводи съдът приема, че мълчаливият отказ по заявлението от 24.06.2024г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката изпратена на компетентния административен орган, съгласно чл.27, ал.1, т.2 ЗЕС – председател на КРС, за произнасяне по същество в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона и предоставяне на достъп до поисканата информация.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Съдът намира обаче, че по делото е останал недоказан размерът на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по

банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индигирани копия (какъвто е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и има своето значение само за тях като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разностите, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК и АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Комисията за регулиране на съобщенията по Заявление за достъп до обществена информация с рег. №94-00-194/24.06.2024г.

ИЗПРАЩА административната преписка на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията за произнасяне по същество на Заявление с рег. №94-00-194/24.06.2024г. и предоставяне на достъп до информацията, изрично и изчерпателно посочена в т.1 – т.6, съгласно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото съдебно решение, в 7-дневен срок от съобщаването му.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

